

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

3.4.2022 – 5. paastonajan sunnuntai

Kärsimyksen sunnuntai

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 43:2 – 5
1. lukukappale	1. Moos. 22:1 – 13
2. lukukappale	Hepr. 9:11 – 15
Evankeliumi	Joh. 11:47 – 53

Esirukouksissamme: Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 5.4.

klo 13.30 Suom. Raamattupiiri **Impola Huone**

klo 19.00 Engl. Raamattupiiri **zoom**

Ke 6.4.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 18.30 Paastonajan hartaus (alakerrassa) **Regent St**

klo 18.30 Lenten service (yläkerrassa) **Regent St**

To 7.4

klo 10-13 Lepokodin toimisto

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St**

Su 10.4.

klo 10.00 Suom. Messu † **Voima**

klo 14.00 Engl. Jumalanpalvelus † **Regent St.**

Psalmi. Ps. 43:2 – 5

Sinä, Jumala, olet ainoa turvani. Miksi olet hylännyt minut? Miksi minun täytyy kulkea surusta synkkänä, kärsiä vihollisen sortoa? Lähetä valosi ja totuutesi! Ne johdattakoot minua, ne viekööt minut pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi. Minä tahdon tulla sinun alttarisi eteen, sinun eteesi, Jumala, minun iloni! Siellä saan ylistää sinua lyyraa soittaen, Jumala, minun Jumalani! Miksi olet masentunut, sieluni, miksi olet niin levoton? Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani.

1. lukukappale: 1. Moos. 22:1 - 13

Kun näistä tapahtumista oli kulunut jonkin aikaa, Jumala tahtoi koetella Abrahamia ja sanoi hänelle: "Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Ja Jumala sanoi: "Ota mukaasi ainoa poikasi lisäk, jota rakastat, lähde Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan." Aamulla heti noustuaan Abraham satuloi aasin ja otti mukaansa kaksi palvelijaa sekä poikansa lisäkin. Pilkkottuaan puita polttouhria varten hän lähti matkaan kohti paikkaa, jonne Jumala oli käskennyt hänen mennä. Kolmantena päivänä Abraham näki paikan etäältä. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tänne ja pitäkää huolta aasista, minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan ja palaamme sitten luoksenne." Abraham otti polttouhripuut ja antoi ne lisäkin kannettavaksi; hän itse otti tulen ja veitsen, ja sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Lisäk sanoi isälleen Abrahamille: "Isä!" Ja Abraham sanoi: "Niin, poikani?" Lisäk sanoi: "Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?" Abraham vastasi: "Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani." Sitten he jatkoivat yhdessä matkaa. Kun he tulivat paikkaan, jonka Jumala

oli Abrahamille osoittanut, Abraham rakensi sinne alttarin ja latoi puut paikoilleen. Sitten hän sitoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille puiden päälle. Mutta kun Abraham tarttui veitseen uhratakseen poikansa, Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Herran enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkäätkin ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoa poikaasi." Ja kun Abraham katsoi ympärilleen, hän huomasi oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Abraham kävi hakemassa oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

2. lukukappale: Hepr. 9:11 – 15

Kristus, meitä odottavan hyvän ylipappi, on kuitenkin jo tullut. Hän on kulkenut suuremman ja täydellisemmän teltan kautta, jota ei ole tehty ihmiskäsin ja joka siis ei kuulu tähän luomakuntaan. Hän ei ole tuonut uhrina pukkien eikä sonnien verta, hän on uhrannut oman verensä. Näin hän on kertakaikkisesti täyttänyt tehtävänsä, astunut sisään kaikkeinpyhimpään ja hankkinut meille ikiajoiksi lunastuksen. Jos jo pukkien ja härkien veri ja saastuneiden päälle vihmottava hiehon tuhka puhdistaa ihmisen ulkonaisesti menoihin kelvolliseksi, kuinka paljon paremmin puhdistakaan Kristuksen veri! Ikuisen henkensä voimalla hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle, ja hänen verensä puhdistaa meidän omantuntomme kuoleman teosta, niin että voimme palvella elävää Jumalaa. Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvattun iankaikkisen perinnön.

Evankeliumi: Joh. 11:47 – 53

Ylipapit ja fariseukset kutsuivat neuvoston koolle ja kysyivät siltä: "Mitä meidän pitäisi tehdä? Se mies tekee paljon tunnustekoja. Jos annamme hänen jatkaa näin, häneen uskovat kohta kaikki, ja silloin roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tämän pyhän paikan että koko kansamme." Silloin yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappina, sanoi: "Te ette ymmärrä yhtään mitään. Ettekö te käsittä, että jos yksi mies kuolee kansan puolesta, se on teille parempi kuin että koko kansa joutuu tuhoon?" Tämä ei ollut hänen oma ajatuksensa, vaan sen vuoden ylipappina hän lausui ennustuksen: Jeesus oli kuoleva kansan puolesta, eikä vain sen kansan puolesta, vaan kootakseen yhteen kaikki hajallaan olevat Jumalan lapset. Siitä päivästä lähtien neuvoston tavoitteena oli surmata Jeesus.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Evankeliumin tämän päiväinen kuvaus on ainoa laatuaan evankeliumien joukossa. Vain Johannes kuvaa salaista kirkollisen johdon ajattelua ja suunnitelmaa Jeesuksen tappamiseksi. Ainoa laatuaan tämä ei kuitenkaan ole maailmassa. Viattomien ihmisten kohtaloa suunnitellaan ja neuvotellan jossakin toisaalla aina. Uhrien määrät ovat siellä vain lukemia uutisvirrassa. Onneksi, ja sanon nyt itsenikin yllättäen onneksi, meillä on sosiaalinen media joka välittää meille tietoa siitä, mitä vaikkapa sodassa tapahtuu ja ketä se oikeasti koskee. Itse yllätyin nähtyäni moniosaisen dokumentti. 11. Syyskuuta tapahtumista New Yorkissa. Toki muistan tilanteen jossa sen kuulin ensi kerran. Mutta tilanne kaikessa kauheudessaan jäi aivan vieraaksi ja etäiseksi. Kuulin jopa kommentteja: "Ihan oikein amerikkailisille. Saivatpa sodan omalle maalleen kerrankin." Sosiaalinen media ei ollut vielä siinä muodossa, joka paikassa, kuten se nyt on. Vasta tuo dokumenttisarja sai minut havahtumaan miten laajaa kauhua ja tuhoa silloin New Yorkissa koettiin. Terroristit eivät mieti yksittäisen ihmisen siviiliin elämää ja sen jatkumista. Aate on tärkein ja se pyhittää keinot. Niin tapahtuu tänäkin päivänä.

Tässä evankeliumikatkelmassa profetia Yhden kuolemasta, jotta muut voivat elää, ei ole vain tilanteeseen ja historiaan sopiva ajatus vaan myös hengellinen, iankaikkisen elämän kannalta aivan tärkein ja merkittävin asia. Yksi kuolee muiden puolesta, jotta nämä saisivat elää. Ja ei vain yksi, vaan Jumala. Jumala kuolee ihmisten puolesta, jotta nämä saisivat elää. Pääsisäisen merkitys Israelin kansalle ei ole aivan merkityksetön. Pääsiäinen on hyvin tärkeä juhla jota juhlitaan

Egyptistä vapautumisen muistoksi. Johanneksen evankeliumista olemme oppineet, että Jeesusta kutsutaan Jumalan Karitsaksi. Laulamme normaalistai tuon hymnin jokaisen ehtoollisrukouksen päätteeksi. Johannes Kastajan suusta sen ensin kuulemme, aivan evankeliumin aluksi. Kuulemme Johanneksen evankeliumissa Ylipappi Kaifaksesta, joka on todellinen ja historiallinen henkilö, hänen hautansa ja luut on löydetty arkeologisissa kaivauksissa. Jeesuksen luita ei ole löydetty, miksi? Tämä sellainen kristityn kiusaus ja kompa. Tietenkin siksi, että Jeesus ei kuollut, vaan kolmantena päivänä nousi ylös haudasta ja myöhemmin korotettiin Jumalan luo.

Ylipappi astuu yksin Suurena sovituspäivänä, joka on Pääsiäisenä, kaikkeinpyhimpään, jonne muilla ei ole mitään asiaa. Siellä ylipappi uhrasi itsensä ja koko kansan puolesta. Tämä jälkeen elävä pukki, jonka kannettavaksi asetetaan kansan kaikki synnit, rikkomukset ja pahat teot, ajettiin erämaahan, joka vei ne mukanaan. Kristityille Jeesus on ylipappi joka on jo osa kaikkeinpyhintä. Hän uhraa ei vain jotain, vaan itsensä. Hän on se karitsa, puhdas uhri, parempi kuin vanha pukki, joka kantaa maailman pahuuden, kantaa ristin, aivan konkreettisesti, kaupungin ulkopuolelle, jossa Getsemanekin oli. Sinne naulataan meidänkin pahuus ja ikävä. Siellä se sovitetaan Kristuksen ruumiissa ja veressä kertakaikkisesti, jotta koskaan, ei koskaan enää meidän tarvitse nähdä vaivaa syntiemme poispyyhkimiseksi. Eikö koskaan? Tämä epäily jää mieleemme. Eikö nyt jotain pitäisi olla, että palkkio olisi tarpeeksi suuri, ja bonukset päälle. Meidän on vaikea lukea ja todeksi tuntea Heprealaiskirjeen sanoma:

Ikuisen henkensä voimalla hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle, ja hänen verensä puhdistaa meidän omantuntomme kuoleman teoista, niin että voimme palvella elävää Jumalaa. Sitä varten Kristus on tullut uuden liiton välittäjäksi, että hänen kuolemansa vapauttaisi kaikki ensimmäisen liiton aikana tapahtuneista rikkomuksista ja että kutsutut niin saisivat heille luvattun iankaikkisen perinnön (Hepr. 9:14-15).

Jumala antoi uhriksi poikansa, Jeesuksen Kristuksen, joka alensi itsensä, eli synnittömän elämän ja antoi oman henkensä ja verensä ihmiskunnan edestä suostuen ihmisten sijasta Jumalan vihan alaiseksi. Ottamalla syyttömänä kantaakseen ihmiskunnan rangaistuksen hän täytti Jumalan lain vaatimukset ja lunasti ihmiset vapaiksi synnin alaisuudesta. Jumala hyväksyi Poikansa elämän ja kuoleman sovituksena ihmiskunnan edestä ja herätti hänen kuolleista.

Pelastus ja pääsy Jumalan luokse ovat mahdollisia vain Kristuksen sovitustyön perusteella, koska sovituksessa Kristus antaa itsensä myös meille, ja me tulemme osallisiksi hänen viattomuudestaan, pyhyydestään ja rakkaudesta. Jeesus on avannut meille tien tähän armoon. Kristuksen sovitustyön tähden Jumala antaa kaikki synnit anteeksi jokaiselle, joka sitä häneltä pyytää.

Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä (1. Joh.1:8-9).

Rukoilemme ja pyydämme, että Pyhä Henki tekisi tämän asian, tämän Kristus asian, meissä todeksi. Ja että Hän vanhurskauttaisi meidät tahtonsa mukaan, jotta meillä olisi iankaikkisen elämän osallisuus iankaikkisesti. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury